

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIV. - Štev. 42 (713)

Gorica - četrtek 18. oktobra 1962 - Trst

Posamezna številka L 35

ZGODOVINSKA OTVORITEV 21. VESOLJNEGA CERKVENEGA ZBORA

Krščanstvo na pragu nove dobe

Veličasten sprevod koncilskih očetov v baziliko sv. Petra - Janez XXIII. o vlogi sodobne Cerkve - Poziv k enotnosti kristjanov

11. oktobra ob pol sedmih zjutraj: nad Rimom so temni oblaki. Deževalo je vso noč in ni videti, da bi prenehalo. Na trgu sv. Petra je mnogo ljudi. V dolgih vrstah se pripravljajo, da bodo tu počakali sprevod koncilskih očetov. Srečnejši z vstopnicami se prerivajo, da bi se umaknili dežju pod Arco delle campane. Se vedno močno dežuje. Nihče ne ve dati odgovora

cilske dvorane v bližini konfesije je oltar. Pri kipu sv. Andreja nekaj vrst z baržunastimi sedeži. Dva švicarska stražnika vodita tja uradne predstavnice držav v spremstvu monsignorjev, ki jim odkazujejo prostor. Med prvimi je belgijski princ Albert v mornarski uniformi. Za njim luksemburški princ, veliki mojster malteškega reda, grof barcelonski Don Juan, Oton Habsburški, vrste italijanskih princcev in princes, lichtensteinski princsi in drugi. Med zadnjimi pride italijanski predsednik republike Segni.

LJUBLJANSKI NADSKOF

Tribune so napolnili predstavniki 85 držav iz vsega sveta. Skozi okna bazilike nenadno posije sonce. Ta hip pride skozi zakristijo v spremstvu podravatelja Zavoda za širjenje vere msgr. dr. Jezernika ljubljanski nadškof msgr. Vovk. Zaradi boleznij je bil oproščen udeležiti se sprevoda. Gre mimo konfesije po sredi koncilске dvorane. Odkážejo mu prostor na desni strani v tretjem razpredelu v drugi vrsti. Hodi počasi, zravnan, videti je svež in veder. Msgr. dr. Jezernik mu ves čas skrbno stoji ob strani. Zunaj je sonce, sonce je v meni. Izpolnilo se je, kar sem si tako neskončno želel: ljubljanski nadškof je na koncilu. Moj nadškof.

PRIHOD SV. OCETA

Po zvočnikih so zadonele fanfare, od zunaj prihaja zvok vatikanskih zvonov in vzklikanje množice. Sprevod koncilskih očetov se s papežem približuje baziliki. Pod tribune so namestili opazovalce 17 drugih veroizpovedi. Koncilski tajnik msgr. Felici in msgr. Willebrands, tajnik koncilskega organizma za zedinjenje krščanstva, ju ljubeznivo pozdravljata. V baziliki vsi navzoči pojejo vero. Glavna vrata so se odprla. Skozi prihajajo koncilski očetje, ki najprej zasedejo prazne sedeže v koncilski dvorani, ki so v ozadju. Nekaj minut nato je vsa koncilska dvorana zasedena. Na obeh straneh vse do zaves iz damasta je videti kakor dvoje snežnobelih poljan. Vsi koncilski očetje so oblečeni v bele pluviale z belimi mitrami na glavi. Znova zadone fanfare. Takoj nato zapoje sikstinski zbor pesem Ti si Peter. Po sredi koncilске dvorane, obdan od svojega dvora in cerkvenih dostojanstvenikov se bliža papež. Pred papežem pridejo kardinali, ki zasedejo prvi razpredel koncilске dvorane nasproti kipa sv. Petra. Papež pride do komisije in se vsede na

prestol; nato poklekne na klečalniki in zapoje začetek pesmi Pridi Sveti Duh. Pevci nadaljujejo pesem. Vsi v baziliki stojijo. Zarometi osvetljujejo dvorano. Ta se blesti v belini. Enako kapela sv. Processa in Martinijana, ki jo je napolnila rimska duhovščina. Skozi okna prihajajo sončni žarki. Po tribunah diplomatskih misij odsevajo odlikovanja in uniforme predstavnikov najrazličnejših narodov. V prisotnosti vsega sveta se pričena slovesnost otvoritve koncila. Papež moli posebno molitve. Kardinal dekan Tisserant prične pri koncilskem oltarju z daritvijo svete maše. Visok in nagel prihaja in odhaja od papeža. Kadar zapoje, se časnikarji nasmihajo. Kardinal namreč redko kdaj zadene pravi ton. Ob zaključku svete maše papež podeli slovesni blagoslov. Koncilski tajnik msgr. Felici s slovesnim spremstvom izpostavi na koncilski oltar knjigo evanجيلjev. Svetemu očetu odvzamejo prvotna liturgična oblačila. Prične se dejanska otvoritev koncila.

KONCIL SE PRICNE

Kardinali in patriarhi prihajajo drug za drugim in izrazijo pokorščino papežu s tem, da mu poljubijo roko. Sledita po dva zastopnika nadškofov in škofov, ki papežu poljubita desno koleno. Po dva opata in predstojnika redov pa poklekne in mu poljubita nogo. Papež se z vsemi ljubeznivo pogovarja.

Sveti oče nato poklekne na klečalniki in glasno moli vero. Nato sede na prestol z mitro na glavi. Glavni koncilski tajnik msgr. Felici odide k mali prižnici pri kipu sv. Petra in glasno prebere obrazec prisege; kleče spremljajo njegove besede koncilski očetje, ki nato podpišejo obrazec prisege in ga oddajo. Papež moli posebne molitve, Adsumus Domine. Pevci zapoje antifono Exaudi nos. Vsa koncilska skupščina s papežem po novih molitvah, s katerimi prosijo božjega blagoslova za koncil, poklekne, medtem ko pevci pojejo litanije. Papež se dvigne in s križem v levi roki trikrat blagoslovi koncilsko skupščino z besedami: Ut hanc sanctam synodum etc. Sledijo nadaljnje molitve in petje svetega evangelija v latinščini in grščini. Nato pojejo molitve v vzhodnem obredu: V cerkvi sv. Petra done tudi staroslavanske molitve. Televizijski aparati zajemajo skupino vzhodnih cerkvenih dostojanstvenikov. Vsi posedejo. Papež Janez XXIII. prične v latinščini svoj govor. Govori glasno in razločno. Posebej pou-

darja važne odstavke: ko omenja dose-danjih 20 koncilov, ko poudarja svojo bridkost zaradi odsotnosti koncilskih očetov z onstran železne zaves, ko omenja, da je glavni namen koncila obramba in uveljavitev resnice, ko omenja, da vsa krščanska družina še ni dosegla vidne edinosti v resnici, ko se obrača na koncilске očete in poudarja, da sta se nebo in zemlja združila med seboj na tem koncilu in ko prosi Marijo in božjega Odršenika za pomoč pri njihovem delu.

Med papeževim govorom je v cerkvi popolna tišina. Motijo jo samo častne straže, ki se izmenjavajo pri prestolu. Vsi zajemajo vase besedo za besedo, ki pada v to tišino. Tišina popusti šele pri zadnji papeževi besedi: »Tako bodi«. Sledi papežev blagoslov in napoved glavnega tajnika, da bo prihodnje zasedanje v soboto 13. oktobra ob devetih dopoldne. Slovesnost otvoritve drugega vatikanskega koncila je končana. Sikstinski pevski zbor znova zapoje pesem Ti si Peter. Sveti oče odhaja peš po sredi koncilске dvorane proti izhodu iz bazilike. Za njim grede drugi dostojanstveniki in koncilski očetje. Med njimi tudi slovenska pastirja, ljubljanski nadškof msgr. Vovk in mariborski škof msgr. Držičnik.

Preko trga sv. Petra donijo iz zvočnikov mogočni akordi orgel. Ogromna množica se še enkrat zbere sredi trga, kjer ji z okna svoje študijske sobe papež podeli blagoslov. Mimo mene drve limuzine diplomatskih misij. Vatikan blešči v svetlem soncu. Ni več sledu o temnih oblakih. Z vseh obrazov je mogoče razbrati veliko veselje. Vsi verujemo, da bo koncil, katerega otvoritvi smo prisostvovali, prinesel novo luč v temo današnjih dni.

SLAVNOSTNA BAKLJADA

Zvečer ob pol sedmih so katoliške organizacije v Rimu priredile na čast papeža in koncilskih očetov na trgu sv. Petra mogočno baklado, ki je spominjala na tisto na koncu efeškega koncila leta 431. Z baklami so napravili preko trga velik križ. Na trgu sv. Petra se je zbralo okrog 150 tisoč oseb. Ob 19.15 se je papež pojavil pri oknu svoje študijske sobe in v nagovoru na vernike med drugim dejal: »Danes končujemo velik dan miru. Ponavljamo naše voščilo: „Slava Bogu in mir ljudem na zemlji, ki so blage volje.“ Vsi smo bratje. Luč, ki je v naših srcih in v zavesti, je Kristusova luč. Ko se boste vrnili domov, pobožajte svoje otroke in

jim recite, da ste jih pobožali v mojem imenu. Današnja slovesnost otvoritve koncila v baziliki sv. Petra bo ostala za vselej v našem spominu. Take slovesnosti ni doživela bazilika v štirih stoletjih svoje zgodovine.« Papež je omenjal nato baklado v Efezu leta 431, s katero so se verniki zahvalili koncilskim očetom za versko resnico o Marijinem božjem Materinstvu. Sveti oče je dejal, da ni mogoče reči, kdaj se bo sedanji koncil končal. Ob zaključku je znova blagoslovil vernike in skupno z državnim tajnikom kardinalom Cicognanim še dolgo odzdravljaval vernikom. Bazilika, apostolske palače, kolonade in vsa Via della Conciliazione z Angelskim gradom so bile bajno razsvetljene. Vsa poslopja so bila v zastavah. Tudi vse rimske cerkve, spomeniki in vodometi so se blesteli v luči.

Po približnem štetju je bilo vseh koncilskih očetov v baziliki pri otvoritvi koncila 2.540. Kardinalov je bilo 77. patriarhov 6.

Popoldne na dan otvoritve koncila je državni tajnik kardinal Cicognani priredil v dvorani »Borgia« v vatikanskih muzejih svečan sprejem na čast 85 diplomatskih misij, ki so se iz vsega sveta udeležile otvoritve drugega vatikanskega koncila. V govoru je kardinal poudaril, da je tako velika navzočnost diplomatskih misij še bolj poudarila vesoljnost sedanjega koncila. Zagotovil je, da bo s tem koncilom Cerkev dala vsem narodom luč za vse velike probleme, ki vznemirjajo današnji svet.

SPREJEM

DIPLOMATSKIH ODPOSLANSTEV

V petek 12. oktobra ob desetih dopoldne je papež dovolil 85 diplomatskim misijam, katerim se je priključilo še odposlanstvo države Nigerije, avdienco v Sikstinski kapeli. V svojem nagovoru je sveti oče poudaril, da je zaradi izrednega števila odposlanstev z vsega sveta pri otvoritvi koncila želel, da v znak zahvale in priznanja sprejme vse te predstavnike izjemoma v Sikstinski kapeli, ki je sicer namenjena za liturgične obrede in za volitev papeža. Pred štirimi leti je bil tudi on izvoljen v njej. Ista dobrohotna božja Previdnost mu je tudi poklonila veselje, da je sedaj odprl drugi vatikanski koncil in da je videl po teh zastopniških zbranih pred seboj skoro vse dežele sveta. Sedanji koncil ima

ROMANUS

Poročilo našega posebnega dopisnika

na vprašanja. Med ljudmi vlada zmešnjava in nered kot je to v Rimu v navadi. Ob pol osmih odpro kordon. Ljudje se vsujejo in iščejo stranske vhode v cerkev. Štirikrat zahtevajo od mene časnikarsko legitimacijo in posebno dovoljenje. Končno sem pri konfesiji. Tu mi sporoče, naj počakam, da prostor za časnikarje še ni urejen. Zahvalim se in umaknem za ostale ljudi in preidem vso kapelo Križanja sv. Petra. Tu najdem vatikanskega orožnika, mu pokažem listine, nakar me ta popelje na tribuno. Na njej so bili do takrat samo trije časnikarji. Namestim se povsem v ospredju: levo od mene, za stečaj roke, je diplomatska tribuna. Na njej je med drugimi prijatelj, ki je predstavnik abesinske vlade. Najino svidenje je zelo pri srčno. Pod baldahinom konfesije je papežev prestol, prevlečen z baržunom in zlatom. Stoji na večjem odru, ki je pokrit z zeleno preprogo. Na njem je klečalniki. Z odra vodijo z leve in desne stopnice. Tribune za uradna zastopstva raznih držav pred kipom sv. Andreja, Longina, sv. Helene in Veronike, se počasi polnijo. Zarometi razsvetljujejo vso cerkev. Okrog mene so se posedli nemški, francoski, angleški in italijanski časnikarji. Mlad brazilski bogoslovec je takoj živahno pripovedoval o svojem delu. S seboj je imel tranzistor, s katerim smo poslušali radijske poročevalce. Koncilska dvorana v srednji ladji je prazna. Visoko pod loki jo zapirajo preproge rdečega damasta. Na njih so gobelini iz vatikanskih muzejev. Sedeži koncilskih očetov so prevlečeni s svetlozelenim blagom. Nad njimi so tribune za cerkvene strokovnjake. Nad temi pa nove tribune za druge udeležence koncila. Kip sv. Petra je oblečen v zlat pluvial. Privak apostolov ima na glavi zlato tiaro. Poleg kipa je zbran zbor Sikstinske kapele, tik ob majhni prižnici. Sredi kop-

Slika spodaj nam kaže vse koncilске očete zbrane v baziliki sv. Petra

tako ne samo verski, ampak tudi velik družbeni pomen. Papež je nato poudaril, da je koncil predvsem zadeva katoliške Cerkve. Pokazati hoče njeno življenjskost in podčrtati njeno duhovno poslanstvo. Prilagoditi hoče tudi svoja sredstva, da bi evangeljski nauk bolj spoštljivo doživljali in da bi bil laže sprejet med narodi. Hkrati želi izravnati pot, na kateri bo prišlo do srečanja s toliko brati. Končno hoče koncil pokazati svetu, kako naj bi uresničili nauk njenega božjega Ustanovitelja, Kneza miru. Nato je papež govoril o miru. Med ljudmi, ki žele poznati samo fizično silo, mora Cerkev poudariti vso važnost in uspešnost moralne sile krščanstva, ki je poslanstvo resnice, pravice in ljubezni. Koncil bo brez dvoma prispeval k pripravi novega ozračja miru in k odstranitvi spopadov, zlasti vojn, ki so bič narodov in ki bi danes pomenile uničenje človeštva. Papež je nato pokazal na Michelangelovo fresko Poslednje sodbe ter opozoril vse voditelje držav, da bodo vsi nekega dne morali odgovarjati za svoja dela Bogu Stvarniku, ki bo tudi njihov vrhovni sodnik. Naj poslušajo krik nedolžnih otrok in starčkov, posameznikov in skupnosti, ki se dviga na vseh delih zemlje k nebu: Mir, mir. Naj bodo zato pripravljene tudi na žrtve, le da rešijo svetu mir. Ob zaključku je papež znova poudaril veselost Cerkve, ki se je pokazala pri otvoritvi koncila, in vsem podelil apostolski blagoslov.

MOSKOVSKA ZASTOPNIKA

Po obisku tajnika koncilnega organizma za zedinjenje kristjanov msgr. Willebrandsa v Moskvi, kjer je prikazal predstavnikom ruske pravoslavne cerkve dela za koncil, je bilo objavljeno, da je ruska patriarhalna cerkev dne 11. oktobra poslala tajništvo za zedinjenje kristjanov brzojavko, s katero je imenovala za svoja delegata na koncilu: nadškofa Vitalija Borovoja in arhimandrita Vladimira Kotlyarova. Omenjena sta že prispela iz Moskve z letalom v Rim.

PRVA SPLOSNA SEJA

V soboto, dne 13. oktobra se je pričela ob devetih v vatikanski baziliki prva koncilna kongregacija (to je seja koncilskih očetov). Sveto mašo je daroval pri koncilskem oltarju florentinski nadškof msgr. Florit. Glavni tajnik msgr. Felici je nato molil obredno molitev k Sv. Duhu, Adsumus. Zatem so pričeli s koncilskimi deli. Koncilskim očetom, ki jih še niso prejeli, so razdelili tri snopiče: popoln spisek koncilskih očetov, spisek članov in svetovavcev pripravljanih koncilskih komisij in snopič z desetimi kartotečnimi listki, enega za vsako komisijo, s katerimi naj bi izvolili 160 članov komisij, katerih izvolitev spada v smislu predpisov v pristojnost koncilskih očetov. V začetku glasovanja je prošil za besedo škof iz Lillea, kardinal Lienart, kateremu se je pridružil koelnski nadškof kardinal Frings, ki sta predlagala resolucijo za odgoditev glasovanja z obrazložitvijo, da je potrebno predhodno posvetovanje, zlasti med člani različnih cerkvenih okrožij v namenu, da bi omogočili koncilskim očetom večje poznanje kandidatov. Na podlagi te resolucije so sejo malo pred deseto uro zaključili. Takoj nato se je v koncilski dvorani sestal predsedstveni svet: navzočih je bilo 10 predsednikov: kardinali Tisserant, Tappouni, Lienart, Caggiano, Gilroy, Ruffini, Alfrink, Pla y Daniel, Spellman in Frings.

Koncilski očetje so se znova sestali v tork 16. oktobra ob devetih dopoldne.

SPREJEM ČASNIKARJEV

V soboto 13. oktobra je papež dovolil ob 11^h dopoldne v Sikstinski kapeli avdienco časnikarjem, ki so akreditirani pri tiskovnem uradu za drugi vatikanski vesoljni cerkveni zbor (1100 po številu). V nagovoru je papež želel od navzočih, da se zavestno obvežejo, da bodo doumeli in dali drugim doumeti versko in duhovno naravo koncila in poudaril upanje, da bo mednarodni tisk uporabil priložnost slovesne ekumenske skupščine, da pokaže svetu resnično sliko katoliške Cerkve. Današnja avdienca, tako je pričel papež Janez XXIII., naj bi bila dokaz našega spoštovanja, ki ga gojimo do predstavnikov tiska, in dokaz važnosti, ki jo pripisujemo vaši obveščevalni nalogi.

Michelangelova poslednja sodba v Sikstinski kapeli je povabila, da s koristjo preišljamo o svojih odgovornostih. Tudi vaše, dragi gospodje, so velike. Vi ste v službi resnice, in samo v kolikor ste ji zvesti, odgovarjate pričakanju ljudi, in to ljudi na splošno, kajti nekoč je tisk dosegel samo majhno skupino oseb, danes pa je jasno, da konec koncev usmerja misli, čustva in nagnjenja velikega dela človeštva. Izmaličenje resnice po obveščevalnih organih ima lahko zato nepreračunljive posledice. Mogli boste pričati, je zaključil sv. oče, da Cerkev ničesar ne skriva, da sledi ravni poti, brez izmikaj, da

KRŠČANSKI NAUK

ZAKRAMENT SV. ZAKONA

Zakonski zadržki

Da bi bili zakonci in njih otroci obvarovani marsikake časne in večne škode, je zakon v več primerih po božji postavi prepovedan v krščanstvu, npr. ponovna cerkvena poroka ločenega zakonca. Iz istega razloga je uvedla Cerkev, ki ima 2000-letno skušnjo, tudi zakonske zadržke. Nekateri njenih zadržkov napravijo zakon *neveljaven*, npr. prav bližnje krvno sorodstvo, drugi pa ga ne napravijo neveljavnega, ampak samo *nedovoljenega*, npr. različna krščanska veroizpoved itd.

Spreglek zadržkov

Od nekaterih svojih zadržkov da Cerkev iz *važnih* vzrokov spregled, npr. spregled od mešane veroizpovedi, ako se ženin in nevesta pismeno obvežeta, da se bo poroka vršila pred katoliškim duhovnikom, da bodo vsi otroci katoliško krščeni in vzgojeni itd.

Od zadržkov, ki jih je Bog postavil, ne more nikdo izmed ljudi dati spregleda.

Ugled misijonarjev v Indiji

Prvi minister indijske države Orissa, Bujazamand, je pred kratkim uradno obiskal šolo Svete Marije, ki jo upravljajo misijonarji Božje besede. Pozval je dijake, naj posnemajo misijonarje, ki se nesebično žrtvujejo ne samo zanje, temveč tudi za vse uboge in zapuščene v deželi.

Porast katoličanov na Koreji

Po zadnjih statističnih vesteh je danes na Koreji 530.217 katoličanov. Porast katoličanov je viden vsako leto. Letos je prešlo sv. krst 44.576 poganov, ki so se tako vključili v lepo število katoličanov. Sveta Cerkev se na Koreji vedno bolj uveljavlja tudi zaradi zadržanja oblasti, ki so naklonjene misijonarjem. Mnogo je k temu pripomogla tudi nesebična pomoč ameriških katoličanov in svete Stolice ob priliki povodnji in drugih naravnih nesreč, ki so zadele deželo. Nič manj pa ni tudi eku-

menski koncil vzbudil zanimanje mnogih za sveto Cerkev.

Misijonsko delovanje v Ugandi

Afriška država Uganda, ki je prejšnji teden postala neodvisna, je ena najbolj katoliških držav črnega kontinenta. Steje že 1.700.000 katoličanov v skupnem številu 6.536.000 prebivalcev. Uganda ima danes 665 duhovnikov, izmed teh 220 domačinov, 272 bratov, od teh 253 domačih in 1.303 redovnice, od katerih 1.013 domačih. Temu številu se pridružuje še 4.568 katehiztov in nad 7.000 katoliških učiteljev, brez katerih bi najmanj pol milijona otrok ostalo brez pouka. Katoliška Akcija v Ugandi šteje 10.500 članov. Poleg tega vodijo misijonarji še lepo število bolnišnic in ambulatorijev, v katerih lahko dobi pomoč nad pol milijona oseb. — Kristusova vera in ljubezen je preosnovala Ugando in jo dvignila na višino civiliziranih držav.

Tuji tisk o vatikanskem koncilu

Po vseh deželah sveta posvečuje tisk vatikanskemu koncilu drugemu izredno pozornost. Cele strani so polne samo raznih poročil o koncilu, podpisani pa so najvidnejši časnikarji. Neki pariški časopis npr. takole piše: »Pisec naslednjega članka je človek, ki se za cerkvene stvari ne zanima kaj posebno in se jih raje ogiba, kot pa da bi se preveč bavil z njimi; vendar je za ta vatikanski koncil napravil izjemo, kajti ta je nekaj tako zelo velikega, da se izplača ta veliki dogodek opazovati in mu slediti v vsem njegovem poteku. Predvsem človeka zadene neizmerna potrpežljivost in gorečnost, s katero se taki cerkveni zbori pripravljajo. Človeku se zdi, da ima vse to na sebi že nekaj pečet onostranstva.« Nato nadaljuje isti pisec: »Koncil je javen, vsem odprt; mnogo ljudi bo prišlo v Rim od vseh strani sveta. In v najrazličnejših jezikih se bo dvigala proti nebu do skupnega Očeta skupna molitev za isti cilj. To je tista velika sila: molitev, ki gre mimo vseh ovir in mimo vseh pomislekov, ki se posvetnemu človeku zdijo tako silno važni.«

Tudi v ZDA posvečuje tisk vatikanskemu koncilu izredno pozornost. Prikazuje ga kot izreden verski dogodek našega časa in vsi časopisi nosijo poročila o koncilu na prvih straneh. New York Times piše: »Popolnoma možno je, da sadi tega koncila ne bodo vidni še takoj sedaj v najkrajšem času, vendar pa bo koncil že zelo dosti dosegel, če bo uspel že v tem, da se bodo pozabili stari spori med različnimi krščanskimi sektami in da bo tako končno v krščanstvu nastala tista enotnost, ki mu je tako zelo potrebna.«

Londonski Times pa takole piše: »Danes je rimska katoliška Cerkev jasno pokazala svoje vrhovno pastirsko poslanstvo. Zato je tudi glavni namen tega koncila to poslanstvo obnoviti ter ga spraviti v večji sklad s potrebami modernega časa,

ne želi ničesar drugega kot resnico za srečo ljudi in plodovit sporazum med narodi vseh celin. Tako bodo po vaši zaslugi lahko razpršeni številni predsodki. S tem, da boste pisali resnico, boste prispevali k tisti razorožitvi duhov, ki je prvi pogoj za vzpostavitev resničnega miru na tej zemlji. Na koncu je sv. oče zaključil z zahvalo časnikarjem za vdano simpatijo, s katero so na splošno govorili o njegovih osebi, in jim podelil apostolski blagoslov.

da bi tako lahko vsem katoličanom in tudi onim, ki so izven rimske katoliške Cerkve, pokazala svoj dober voljo in pripravljenost, biti povojni in ob vsakem času res učiteljica narodov.« Nato pisec nadaljuje: »Videti je tudi, da so katoličani trdno prepričani, da bo ta koncil zblížal in poživil ne le katoliško Cerkev samo, ampak da bo rimski Cerkev približal tudi druge veroizpovedi. To bi bil pa že velik korak.«

Daily Telegraph piše: »Papež Janez XXIII. ima res velikanske zasluge za uresničitev tega koncila. V štirih letih svojega pastirovanja si je ta papež pridobil tudi onstran katoliških meja veliko priljubljenosti.«

Dunajski časopis Neue Tageszeitung pa pravi: »Ves svet z veliko pozornostjo sledi dogodom v Rimu. Ta koncil bo brezdvomno zblížal ločene kristjane, kajti preveč so se sedaj med njimi odprli zastori,

Troje mašniških jubilejev

V Oaklandu, Kalifornija, so se dne 8. septembra sestali gospodje: kanonik dr. Kraljič iz S. Francisca, dr. Janez Mikula iz Avstralije, sedaj na dopustu, in Jože Pirc, da proučijo v krogu najožjih prijateljev jubileje mašništva. G. kanonik 40-letnico, dr. Mikula 30-letnico in g. Pirc srebrno mašo.

Je to edinstveni slučaj, da bi trije gospodje, vsi prekaljeni borci za pravice svojega naroda, praznovali na isti dan svoje jubileje. Saj je gospod kanonik znan po celi Sloveniji in izven mej svoje domovine kot ideolog in voditelj katoliške akcije. Kot spiritual in profesor ljubljanskega semenišča je vzgojil cel kader mlajših duhovnikov in sadi njegove vzgoje so se pokazali zlasti v dneh preizkušnje.

Dr. Mikula je že kot mlad dijak aktivno sodeloval pri koroškem plebiscitu. Med obema vojnama je deloval v svoji ožji domovini Koroški. Kot neustrašen Slovenec in goreč duhovnik je bil zaprt pod Hitlerjevimi režimom, a tudi po vojni ni dobil v svoji ljubljani Koroški njemu primernega mesta. Že leta 1947 je odšel v Avstralijo, kjer deluje kot izseljeniški duhovnik za Slovence.

Tudi gospod Pirc se je moral po vojni še kot mlad kaplan zaradi svoje gorečno-

Poslanica za misijonsko nedeljo 1962

Svetovna misijonska nedelja ima letos svoj poseben pomen, ker se vrši med zasedanjem vesoljnega cerkvenega zbora.

Vesoljni cerkveni zbor je dokaz veseljnosti Cerkve, ker so na njem prvič zastopane vse celine sveta po svojih škofih, ki so nasledniki apostolov.

Svetovna misijonska nedelja pa je prav povabilo k delu, da bi se ta veseljnost bolj utrdila in sicer po katoliških misijonarjih. Ti prinašajo narodom resnico Kristusovo, ki jo je On, Resnica in Življenje, zapustil ljudem, da bi jo ohranili in živeli po njej povsod in v vseh časih.

Danes je misijonsko delo še potrebnejše, ker se vsi narodi vključujejo v svetovno vrvenje in sodelovanje, da tako utrdijo svoje pravice, da začnejo pisati svojo lastno zgodovino in tako pripomorejo s svojim delom k svetovnemu napredku in miru.

Dragi moji verniki, tudi mi skušajmo ob misijonski nedelji prav razumeti dolžnost, ki jih imamo pri pokristjanjenju sveta.

Zdi se mi, da je treba predvsem poudariti naslednje:

1) POTREBA MOLITVE kot najvažnejšega pripomočka za širjenje Kristusovega kraljestva. Molimo, da bi Bog dal misijonskih poklicev med nami in med novimi kristjani, ki naj bodo velikodušni pri tem velikem božjem delu. Molimo, da bi v misijonskih deželah zrastle goreči kristjani, ki bodo pravi apostoli svojega ljudstva. Podpirajmo z molitvijo misijonarje, da bo njihovo delo obrodilo obilo sadov, da bodo odpadle vse ovire, ki zastavljajo pot resnici Kristusovi.

2) PRAVO POJMOVANJE MISIJONSKEGA VPRAŠANJA pri vseh katoličanih. To pomeni, da smo si na jasnem, kaj pomeni krščanstvo za nas in za novo nastale ali nastajajoče države in kaj lahko napravijo za posameznike za družine in narode. Krščanstvo jim prinaša Kristusovo resnico, oznanja božjo postavo in širi vse obsegajočo Kristusovo ljubezen, in je zato

tudi narodom vez notranje edinosti, spodbuda k napredku, rast v blagostanju. Treba je prepričati ljudi, da Cerkev podpira rast vsakega naroda na temelju domačih izročil in navad.

3) POMOC MISIJONOM TUDI V GMOTNEM OZIRU. Misijonsko polje je zelo razsežno in delo na njem se množi. Misijonski škofje, misijonarji in misijonarke potrebujejo sredstev in zato prožijo roke in prosijo tudi denarne pomoči.

Moji dragi verniki, bodite velikodušni zlasti letos, da bo tudi naša nadškofija pokazala, da v letu vesoljnega cerkvenega zbora čuti z misijonskim delom Cerkve. Duhovniki naj to delo usmiljenja stalno pripravljajo, v vsaki duhovni naj poskušajo ustanoviti misijonski odbor, ki bo skrbel za nabiranje članov Družbe za razširjenje vere, in bo širil misijonski tisk. V upanju, da bo seme mojih besed padlo na rodovitna tla vas vse ljubeče blagoslavljam

† ANDREJ, nadškof

V Gorici, 29. sept. 1962.

Mladika, sept. 1962

V rokah imam 7. štev. letošnje Mladike. To je prva številka po poletnih počitnicah. Zato so v njej še spomini na doživljanje iz tega za študente tako lepega časa. To nam pove članek o skavtih in njihov taborenju. Je pa to tudi čas, ko se odpirajo vrata v šolo. Glede tega imamo tehen članek Nataše Kalanove. Prav bi bilo, da bi ga prebrali vsi naši šolniki prav sedaj, ko so znova stopili v učilnice. Temu in onemu bi morda zbudil vsaj rahel občutek vesti. Dva članka sta posvečena kulturnemu de-

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

lu med poletjem: eden govori o taboru na Repentabru, drugi pa o taboru zamejske mladine v gorškem Katol. domu. Oba dogodka sta zaslužila, da se jih je revija spomnila.

Literarni del Mladike pa je posvečen mladim koroškim literarnim ustvarjalcem, predvsem Mačku in Kostanku. Od domačinov pa Sara objavlja občutene Jesenske misli, Markuža Ob sedmih izvrtih in Simon Pevec moderno Balado o rdečih vrtnicah. Poleg tega je še dosti drugega gradiva, tako da je ta številka Mladike res pestra.

Mladina, sezi po Mladiki in jo podpiraj, ker je tvoja! (r+r)

Posebna pooblastila škofijskim delegatom

Sv. oče je s posebnim pismom dal vsem škofom pravico, da za čas njih odsotnosti na koncilu smejo dati pooblastilo svojim namestnikom, da smejo deliti zakrament sv. birme. To pooblastilo smejo dati tudi kakemu drugemu duhovniku.

Dnevna molitev sv. rožnega venca

se v ameriških deželah zelo širi. Na Filipinskih otokih je p. Peyton propagando zanj letos končal. Uspeh: 640.000 družin ga molijo dnevno.

Vijajavoda

je mesto v Indiji, ima 400.000 prebivalcev. Občina je darovala frančiškanskim misijonarkam zemljišče, da zgradijo visoko šolo za žensko mladino. Odprle so visoko šolo že letos junija.

V Južni Afriki

je narastlo število kristjanov za 74.300.

V Tanganiki

se je vladni predsednik odločno potegnil za katoliške šole. Poudaril je, kolikega pomena so katoliške šole za napredok in blagostanje prebivalstva. Predlagal je, naj se izvršni način poučevanja v katoliških šolah uvede tudi v državne šole.

Katoliška misijonska šola

na Kubi za tjakaj priseljene Kitajce je prenehala vsled Castrove svobodoljubnosti. Dva misijonarja, Kitajca, sta morala zapustiti svoje rojake, ki so prišli tja s trebuhom za kruhom, in oditi s Kube.

V Leopoldville (Kongo)

so na katoliški univerzi ustanovili stolico za afriško pravo in stolico za zgodovino Afrike. Nastopno predavanje je imel profesor Cornevin, ki je spisal odlično Zgodovino Afrike.

Novi načrti okrog Berlina

Kljub temu da je Hruščev podaljšal »odmore« v berlinski krizi do ameriških novembrskih volitev, vzbujajo berlinsko vprašanje še vedno precej zaskrbljenosti na Zahodu. Posebno v Bonnu so po obnovitvi parlamentarne dejavnosti postale vode zelo nemirne. Dve dejstvi sta, ki še posebno vznemirjata in vzbujata zelo živahne polemike v nemških političnih krogih: na eni strani glasovi o novih ameriških načrtih za rešitev zamotanega problema bivše nemške prestolnice ter na drugi zakulisen boj za nasledstvo kanclerja Adenauerja v vidiku njegovega umika iz aktivnega političnega življenja, ki je predviden za prihodno jesen. To okoliščino izkoriščajo zlasti socialdemokrati, njegovi politični nasprotniki, ki ne zamudijo nobene priložnosti, da se ob njem spotaknejo. Posebno oster napad na zunanjo politiko Adenauerjeve vlade je pretekli teden sprožil voditelj socialdemokratske opozicije Ollenhauer med zunanjo politično razpravo v Bundestagu (poslanski zbornici). Adenauerju je očital, da je z vztrajanjem pri svoji nestvarni politiki do Berlina ter do vprašanja nemške združitve prišel v nepotreben spor z Amerikanci, ki iščejo novih prijemov za rešitev omenjenih vprašanj. Kot znano ima baje Kennedy nov načrt za rešitev berlinskega problema, katerega misli predložiti Hruščevu ob prvi priložnosti. Po tem načrtu naj bi bivšo nemško prestolnico, razdeljeno kot je že, priključili Zapadni odnosno Vzhodni Nemčiji. Zapadni del Berlina bi tako bil sestavni del Zapadne Nemčije, vzhodni del pa Vzhodne Nemčije. Vse ostale probleme, povezane s to rešitvijo, bi reševala poseb-

na mednarodna komisija, v kateri bi sedeli zastopniki obeh Nemčij. Adenauer pa vsem takim in podobnim načrtom, ki kolikšak predpostavljajo, četudi samo delno priznanje dejanskega stanja (to se pravi dveh nemških držav), odločno nasprotuje in jih že načeloma zavrača. V svojem poročilu v Bundestagu je pred dnevi dejal: »Za nas ne obstaja berlinsko vprašanje, ampak samo vprašanje nemške združitve. Zato dokler je dežela razdeljena, je vsako razgovorjanje odveč.«

Nadalje mu je Ollenhauer očital, da skupno z generalom De Gaulleom ovira pristop Velike Britanije v Skupno evropsko tržišče, namesto da bi tega ter pristop drugih evropskih držav (Irske, Danske in Norveške) podprl.

To je seveda razkačilo priletnega državnika, ki se je moral braniti pred tako ostro kritiko svojih nasprotnikov. Poročajo, da ni bilo v Bundestagu že dolgo tako burne seje.

Iz vsega tega izhaja, da berlinsko vprašanje prehaja v odlično obdobje, ko bo treba sprejeti gotove odločitve: ali se upreti sovjetskim izsiljevanjem z vsemi sredstvi in tvegati tudi eventuelen obojen spopad ali pa poiskati primerno rešitev, sprejemljivo za obe strani. — Zahodnjaki so za to, da se prej poskusijo vse možne poti za dosego pametnega sporazuma in so v ta namen pripravili tudi kaj žrtvovati. S tem namenom je predsednik Kennedy povabil Adenauerja na obisk v Washington 7. novembra, da se z njim o tem pogovori. Obisku pripisujejo zaradi tega veliko važnost.

Velika Britanija in SET

Na kongresu angleške konservativne stranke, ki se je zaključil v soboto, so skoro enodušno odobrili politiko ministrskega predsednika Macmillana, ki se odločno zavzema za vključitev Velike Britanije v Skupno evropsko tržišče. Po obširnih poročilih lorda Home-ja, ki vodi tozadevna pogajanja v Bruslju, ter samega premjera Macmillana ni med delegati bilo več nobenih resnih pomislekov proti vstopu Anglije v SET. S tem so odpadle zadnje ovire za naglo pospešitev bruseljskih pogajanj, kar bo nedvomno imelo tudi velik vpliv na angleško javno mnenje, ki je še precej nezaupno do SET-a.

Svojo evropsko politiko sta Home in Macmillan zagovarjala iz potrebe po splošni miselnosti in gospodarski preobrazbi Anglije. »Evropa je na pohodu in mi Angleži ne moremo ostati do tega brezbrizni. Če bi se Anglija tako zanimala za evropske zadeve v času miru kot med vojno, bi zgodovina tega stoletja bila morda drugačna kot je. Zaradi tega ne smemo več ostati izven evropskega območja. To bi bilo nam v škodo in vsej Evropi. Ni več časa za odlašanje. V nevarnosti smo, da ostanemo zadaj, če se bomo še tako krčevito oklepali starih navad in metod in se otepali novotarij. Stojimo pred izbiro:

Dr. Rafko Vodeb profesor na univerzi

V teh dneh je dr. Rafko Vodeb z odličnim uspehom doktoriral na katoliški univerzi v Lovainu v Belgiji iz zgodovine cerkvene umetnosti. Sedaj je bil imenovan za profesorja cerkvene umetnosti na paški univerzi Propaganda Fide v Rimu. Na tej univerzi so sedaj že trije slovenski profesorji (msgr. Vodopivec, msgr. Jezernik, dr. Vodeb). Tajnik univerze pa je dr. Franc Segula.

PIERRE L' ERMITTE

42

Najboljša izbica

POVEST DOBRIH LJUDI

Zavod, ki ga je Lenka vodila, je bil poln mladih deklet, ki so prihajala in odhajala. To so bile bodoče zaročnice, zakonske žene, utrjene v veri. Da bi to mladino ohranila na pravi poti in jo vodila po poteh krščanske popolnosti, je zbrala okrog sebe skupino izvrstnih učiteljic iz najboljših pariških družin, ki so ji pomagale v svoji ljubeznivi in požrtvovalnosti pri vzgoji. Tiste, ki so odhajale, so vstopale v življenje z živim prepričanjem, da morajo biti luč Kristusova. Zasluga je bila Lenkina, ki jim je bila duhovna mati in vzgojiteljica. To je najvzvišenejši poklic ženske! Biti matere je lepa stvar, a biti vzgojiteljica je najlepša, najvišja... Voditi mlade duše, jih oblikovati in usmerjati na pravo pot s silo ljubezni in trpljenja, ki se

Velika Britanija in SET

ali živeti od starih spominov ali pogumno pogledati stvarnosti v obraz.

Naša družba je precej zaprta. Zaradi tega je nujno potrebna njena preobrazba. Problem ni toliko tehnične kot psihološke narave, kajti človek ni stroj. Na tem smo, da izvedemo drugo industrijsko revolucijo, ki se za razliko od prve mora izvesti v bolj človekoljubnem duhu,« je zaključil Macmillan svoja izjavjanja ob zaključku kongresa konservativne stranke.

Napetost med Indijo in Kitajsko

Pretekli teden je ponovno prišlo do spopadov med indijskimi in kitajskimi četami na meji med obema državama. Najprej so Kitajci zavzeli več postojank na indijskem ozemlju, nakar si indijske čete prešle v protinapad. V spopadih je bilo več desetih mrtvih. — Indijski predsednik Nehru je ukazal svojim četam, naj s silo izženejo kitajske vojske z zasedenih področij.

Po teh spopadih sta si obe vladi izmenjali diplomatske note, v katerih se medsebojno obtožujeta napadov. — Indijski uradni krogi so vsekakor zaskrbljeni nad zaostrojitvijo odnosov s Pekingom, ker se bojijo, da bi Kitajci sprožili kakšen resnejši napad na njih ozemlje. Kot znano Kitajska ne priznava sedanje tako zvane Mac Mahonove črte, ki je splošno priznana meja med obema državama.

Če bi vode ne bilo...

Profesor govori o koristi vode. Ko je povedal vse, kar se da povedati o tem mokrem elementu, pravi: »In še nekaj zelo važnega. Ako bi vode ne bilo, bi se ne mogli učiti plavati in koliko več ljudi bi se potem utopilo!«

poraja iz odgovodi sebi in svetu, to je ti-sto čudovito poslanstvo ženske!

Lenka je zdaj razumela to poslanstvo, a razumela je tudi, da Bog s trpljenjem plemeniti dušo Mija in njeno. Zato se ji je zdelo potrebno, da hiti po tej poti, do bo lahko vedno bolj vršila delo, ki ga je začela.

»Kdor ne napreduje, nazaduje,« je rekel nekoč kaplan Mijo svojemu župniku, ki se je upiral vsaki novosti.

Ne da bi vedela, si je Lenka vzela te Kristusove besede za svoj življenjski program.

Colnič njenega življenja se je odtrgal od mirne obale, kjer je sanjala, da bo teklo njeno življenje. Zdaj je bila na odprtem morju in je hotela na vsak način do mej obzorja, kjer ni več zemlje in kjer se nebo in zemlja zlivata v eno.

Kot gnana od božjega duha se je hotela potopiti v pozabo in odpoved, dokler je Bog sam ne bo ustavil. A kdaj Bog ustavi dušo, ki hoče preko vsega zemeljskega do božjih, nadnaravnih skrivnosti?...

FILM

Kino odkriva Jug

Sicilija je v zadnjih tednih ponovno zbudila pozornost v filmski kroniki. Visconti snema »Il Gattopardo«, Lattuada išče ljudi za svoj film »Il mafioso«, produkcijsko podjetje Titanus je sklenilo ustanoviti v bližini Palerma svojo podružnico, Cristaldi je zelo zadovoljen nad velikim uspehom, ki ga je v pretekli sezoni dosegel film »Razporoka po italijansko«, tudi Rosi je zadovoljen s svojim delom »Salvatore Giuliano«. Poudariti je treba tudi, da pripravlja italijanska televizija dramatičnijo romana »Mastro don Gesualdo«.

Italijanska kinematografija se torej v zadnjih časih zelo zanima za Sicilijo. Toda ravno tu se nam zastavlja vprašanje: »Zakaj samo za Sicilijo in ne tudi za Sardinijo?« Res je, da je režiser snemal na tem otoku svoj film »Banditi v Orgosolu«; res je tudi, da ima igralec Amedeo Nazzari namen čimprej ustvariti sardinsko kinematografijo z lokalnimi igralci. Toda vse to je le premalo. In vendar imata ta dva otoka mnogo skupnih točk, ki lahko zanimajo filmske ustvarjalce: zapuščenost zemljo, patriarhalne družine, bandite, bogate in razkošne ženske noše, krasno sonce, lepe pokrajine in častne zločine. Morda je razlog v tem, da je sicilski značaj bolj melodramatičen kot sardinski. Svoštvo in ljubezen, življenje in smrt, veselje in žalost se na Sardiniji skrivajo v notranjosti hiš in le kdaj pridejo na dan. Princ Salina iz romana »Il Gattopardo« bi s svojo živahnostjo, s svojim nenehnim gibanjem, s svojim močnim značajem težko našel mesto na tem otoku.

Na Sardiniji bi našel zase primerno mesto kino, ki je različen od italijanskega; na primer Bergman s svojimi temami o magiji, o duševnih problemih svojih junakov; ali pa Bresson s svojimi mučeni in tihiimi ljudmi; ali pa morda Dreyer s svojimi metafizičnimi značaji in komaj začrtanimi pokrajinami. Prav gotovo pa ne hrupna italijanska kinematografija. Celotno režiser dolgih tišin — Michelangelo Antonioni, bi tu težko našel primerno okolje za svoj film.

Italijanski režiserji so našli na Siciliji vse motive za svojo inspiracijo in tisto prostost, ki bi jo težko imeli v drugih delih Italije, razen seveda v Rimu, kjer nobena stvar ne premaga ravnodušnosti in apatije prebivalstva in so zato močnejši tudi najdrzejši poizkusi. Toda napaka take kinematografije je ta, da zanemari druge italijanske pokrajine na jugu in da v sicilskem okviru povzame problem celotnega juga. Pogrešajo se zlasti taki filmi, ki bi zares obravnavali socialne probleme, ki so v južni Italiji tako pereči. Taki filmi so bili v preteklosti na primer »Izziv«, »Proces mestu« in »Dva krajarja upanja«, ki so slikali vedno resničnost južnih pokrajin. To so bili filmi, ki so zares odsevali življenje na jugu. Edina izjema v zadnjem času je Castellanijev film »Il brigante«, ki ima res prizorišče v kalabrijskem polotoku, toda odraža neko izključno sicilsko stanje.

S tem se noče nikakor trditi, da kino nekaterih problemov noče obravnavati; hoče se samo pokazati neka pot, po kateri se bo lahko doseglo to, kar se ni še nikomur posrečilo: поблиže seznaniti prebivalstvo z velikimi in perečimi problemi, na katerih boleha italijanski jug.

Mira

Sirite „Katoliški glas“

XXVI.

Stari spovednik je Lenki večkrat svetoval, naj ima toliko poguma, da bo šla k Bogu mimo Mija, ker tako ga bo gotovo našla v Bogu.

Zdaj je spovedniku lahko zaupala: »Poslušala sem vas in si vzela k srcu vaše besede. Šla sem preko Mija in sem darovala Bogu svoje življenje, da bi blagoslovil poslanstvo tistega, ki sem ga tako ljubila.«

Stari duhovnik je v strahu zmajal z glavo in ji povedal odkrito:

»Pazite! To je resna zadeva, Bogu darovati življenje... V svojem življenju sem že večkrat opazil, da Bog mnogokrat res sprejme tako daritev.«

»To bi bila zame rešitev. Skrivnost življenja me vsak dan bolj teži. Utrujena sem od tega nenehnega prihajanja in odhajanja, vezanja in zopet trganja vezi. Žejna sem in bi rada pila vodo, ki se izteka v večno življenje. Sanjam o pomladih, ki trajajo večno, hrepenim po tem, kar je stalno, nespremenljivo.«

RAZNE NOVICE

Razprava o avtonomni deželi

V senatu se že nekaj dni vrši razprava o ustanovitvi avtonomne dežele Furlanija-Juljska Benečija. Potek razprave je sličen tistemu, ki se je vršil v poslanski zbornici. Odločno nasprotujejo novi deželi mislini, monarhisti in liberalci, ki ponavljajo tudi iste argumente, kot jih je bilo slišati v poslanski zbornici; za ustanovitev so pa ostale stranke. Posebnost v sedanji razpravi je ta, da se je furlanski demokrščanski poslanec Tessitori odločno zavzel za to, da postane Videm glavno mesto nove dežele.

Po skupnem dogovoru med strankami se bo razprava o novi deželi zaključila dne 24. t. m. Torej bodo še nekaj dni mlatili prazno slamo.

Enotna srednja šola

Senat je sprejel zakon o enotni srednji šoli. Glavne značilnosti novega zakona so naslednje:

1. Obisk šole je obvezen za vse otroke do 14. leta.
2. Ukinjajo se vsi dosedanja različni tipi nižjih srednjih šol (nižje gimnazije, strokovne šole idr.); namesto teh se vpele nova enotna nižja srednja šola po vseh občinah, ki imajo nad 3 tisoč prebivalcev.
3. V tej šoli se v 1. razredu ne bo učila latinščina, temveč razni drugi predmeti, med temi bo tudi petje in nekaj naravoslovja.
4. V 2. razredu bo latinščina obvezen predmet za vse dijake, toda podajali se bodo le prvi in osnovni pojmi tega jezika.

VPRAŠUJETE — ODGOVARJAMO

O proslavi po pok. M. Fileju

V roke mi je prišel Primorski dnevnik preteklih dni, v katerem je članek, ki govori o prosvetnem delovanju na Goriškem. Ko sem članek bral, sem imel vtis, da se vse prosvetno delo na Goriškem stavi v en koš. Iz zapisane se zdi, da je tudi proslava po pok. prof. Fileju bila v režiji rdeče prosvete.

Zato prosim, da bi mi pojasnili, ali so res tudi rdeči prosvetarji imeli kako besedo pri proslavi.

Vaščan

Kdor zasleduje pisanje Pr. dnevnika od lani do letos, je lahko opazil, kako ta časopis vedno znova skuša spraviti vse prosvetno delo v en koš. Posebno odkar so titovci razpustili svojo politično organizacijo na Goriškem prej in sedaj na Tržaškem, si vsi tisti njih somišljeniki, ki se niso udali politiki v italijanskih strankah, na vso moč prizadevajo, da bi ustvarili enotno prosveto med vsemi primorskimi Slovenci v zamejstvu. Da bi dali nek videz, kako jim je to uspelo, kaj radi o kulturnih prireditvah, ki so jih druga društva pripravila, poročajo v nekem zavitem tonu in z dvoumno besedo, tako da lahko res zavedejo nepoučnega bralca, da so tudi tiste prireditve sad njihovega prizadevanja. Tak vtis je morda imel kdo tudi zadnji pri spominski proslavi po pok. prof. M. Fileju. Vendar z vsi mirmostjo lahko zagotovimo, da so proslavo pripravila samo slov. katol. prosv. društva iz Gorice, Pevme in Števerjana ter pevski zbor iz Jazbin. — Nobeno drugo društvo ali organizacija ni pri tej proslavi sodelovala. Zato se nikaner ne pustite zavajati pisanju Pr. dnevnika in drugih sličnih časopisov, ki je njih naloga, da mešetarijo, če jim uspe. Naše kulturno delo je del našega krščanskega svetovnega nazora in vzgoje. Je in mora biti samostojno ter zgrajeno na krščanskih načelih.

»Če je tako, nimam kaj dodati,« je zamrmral stari gospod in povesil glavo.

In od tistega dne je Lenka čutila, da Bog z naglico ureja dogodke njenega zemeljskega življenja. Minljivost vsega človeškega, nečimrnost stvari, njihovo propadanje, so vedno bolj podžigali v njej željo po večnosti, kjer ni ne minljivosti ne smrti.

Spomin na Mija je počasi izginjal v svetlobi večnosti, kot zvezda obledi ob prihajajočem soncu. Na prvo mesto je stopil Kristus, zmogovalec nad vsem, kar je človeškega. O Miju je ostala v Lenkini duši le slika in skrb duhovnika, v kolikor je ta odsev velikega duhovnika in učenika Kristusa.

»Duhovnik je drugi Kristus,« je brala nekoč in samo kot takega si je še predstavljala Mija.

Samo trpljenje ima moč, da uničuje to, kar je zemeljskega, ali pa da to plemeniti v dušah, ki res Boga ljubijo, tudi če jih to zanese daleč, daleč.

(Se nadaljuje)

5. V 3. raz. postane latinščina prost predmet; dijak bo izbiral ali med latinščino ali kakim drugim tujim jezikom.

6. Ob koncu 3. raz. bo izpit. Kdor bo napravil izpit iz latinščine, bo smel na gimnazijo; ostali se bodo lahko vpisali na kake druge višje srednje šole, na višjo gimnazijo pa ne.

Da postane zakon polnovelejen, ga mora sprejeti še poslanska zbornica.

Predno je do tega zakona prišlo, so bile hude in ostre polemike predvsem zaradi latinščine, ki so jo eni (komunisti in socialisti) hoteli povsem odpraviti, drugi pa so jo želeli ohraniti v posebnih nižjih gimnazijah podobno kot je danes. Polemike se še vedno niso polegale in se ne bodo tako kmalu, zakaj eni in drugi imajo močne argumente v rokah, da zagovarjajo svoje stališče. Vendar če smemo soditi po zgledu drugih držav, kjer so prav tako odpravili latinščino in vpeljali enoten tip srednjih šol, smemo predvidevati, da se bo raven znanja na italijanskih šolah še bolj znižala. Izkušnja namreč uči, da ni pravega napredka, kjer ni selekcije med dijaki.

Obsojanja vredno obnašanje goriške mladine

V soboto zvečer so imeli v dvorani na Telovadnem trgu prireditve v obliki tekmovalja, imenovano »večer diletantov«. Dvorana je bila polno zasedena, a občinstvo je odšlo domov uzaženo in s silno slabimi vtisi nad goriško mladino, ki je bila med gledalci in z živžganjem in kričanjem popolnoma onemogočila potek prireditve. Nastopiti je morala policija, a še njim ni uspelo, da bi spet vpostavili red. Strašen nemir je trajal do konca prireditve in glas igravcev in pevcev na odru je morda prišel le do prvih vrst. Tudi italijanski časopisi ostro grajajo predrznost goriških fantalinov, izmed katerih so bili mnogi iz najboljših družin. Isto sezadnje čase dogaja tudi po kinodvoranah. Šola danes ni več kos preživahni mladini. Potrebne so organizacije, zlasti verske organizacije, ki bi mladino naučile spoštovanja do drugih in pravega pojmovanja čuta odgovornosti, ki jo mora imeti tudi mlad človek.

Kmet in gospodična

Hribovski kmet nagovori letoviščarko, ki je skoraj samo v Adamovi obleki hodila po vasi:

»Gospodična! Ali tudi v domačem kraju hodite tako oblečeni po cesti?«

»No, kako si drznete misliti kaj takega o meni!« odvrne ona.

Radio Trst A

Za teden od 21 do 27. oktobra 1962

Nedelja: 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Prezretna kraljična. — 12.15 Vera in naš čas. — 15.20 Portret v miniaturi: Arturo Testa. — 21.00 Iz slovenske folklore: »Dota se v krčmi izmotar.«

Ponedeljek: 11.45 Vrtiljak. — 18.30 Nove plošče resne glasbe: »Mannheimska šola«. 19.00 Radijska univerza: Spoznavajmo naša živila (4) »Kruh in testenine«. — 20.30 Humperdinck: »Janko in Metka, pravljíčna opera v treh slikah.

Torek: 11.45 Vrtiljak, pester spored lahke glasbe. V odmoru ob 12.00 uri: Pomenek s poslušavkami. — 18.30 Orkester v preteklih stoletjih. — 19.00 Pisani balončki, radijski tehnik za najmlajše. — 21.00 Zgodba Pavla Diacona po Zgodovini Langobardov - 8. oddaja. — 21.30 Koncert pianista Gabrijela Devetaka. — 22.00 Misli in nazori. Prva oddaja.

Sreda: 18.30 Juljski in furlanski skladatelj: Todero, Perosa, Pezzè. — 19.00 Higiena in zdravje s posvetovalnico. — 20.30 »Bele noči«, po romanu Fjodora Mihajloviča Dostojevskega. — 22.00 Neapeljsko gledališče San Carlo: (3) »Neapeljski veliki skladatelj 19. stoletja.«

Četrtek: 18.30 Koncert Trva Brandl-Jevdjenjčević. — 19.00 Za Valvasorjem po naši deželi - 17. oddaja. — 20.30 Simfonični koncert orkestra Tržaške Filharmonije.

Petek: 18.30 O glasbeni interpretaciji (4) »Izbira izvajavca«. — 19.00 Iz arabskega sveta: (2) »Mohamedov nastop in njegov nauk«. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.45 V odmoru ob 12.00 uri: Zgodovinske znamenitosti. — 14.40 Pojeta Zlata Gašperšič in Janez Triler. — 16.00 Junaki športa: (9) »Louis Spiridione«. — 17.00 Glasbena produkcija Mestnega Glasbenega liceja »Jacopo Tomadini« iz Vidma. — 19.00 Tržaški obiski (16): »Dolina in Boljunec«. — 20.40 »Koroški Akademski oktet«. — 21.00 »Pravica«, dramska zgodba v treh dejanjih.

GORIŠKE NOVICE

Sv. oče se zahvaljuje nadškofu in duhovnikom

V odgovor na vdanostno pismo, ki ga je goriški nadškof Pangrazio skupno z duhovniki, udeleženci duhovnih vaj na Barbani, poslal sv. očetu, je kardinal Cioognani sporočil sledeče: Sv. oče je z veseljem sprejel na znanje sklepe duhovnikov, udeležencev duhovnih vaj, da hočejo gojiti globoko notranje življenje za blagoslov njihovega apostolata. Otok Barbana vzbuja v njegovem srcu najlepše in najhvaležnejše spomine. Zahvaljuje se duhovnikom, ki so obljubili še poseben dan molitve za uspeh koncila in podpirajo msgr. Pangrazio in vsem udeležencem svoj apostolski blagoslov.

Poslanica goriškega nadškofa

Dne 9. oktobra je odpotoval v Rim na koncil goriški nadškof msgr. A. Pangrazio. Pred odhodom je naslovil na vernike posebno poslanico in pozdrav. V pismu se najprej toplo priporoča vernikom v molitev. Potem ureja vodstvo škofije za čas svoje odsotnosti. Stolnega prošta msgr. Justa Soranza je imenoval za svojega namestnika, dokler bo on v Rimu, stolni kapitelj pa naj mu pomaga. Nadškof sam bo bival v Rimu v nekem hotelu v Via Sardegna.

Pred odhodom je nadškof poklical k sebi stolni kapitelj, da se poslovi od njega in po njem od svojih vernikov. Nato je v torek zjutraj odpotoval z vlakom v spremstvu svojega tajnika Silvana Cocolina. Našemu nadpastirju obljublamo tudi mi, da bomo zanj in za vse koncilске očete molili k Sv. Duhu, naj jih uspešno vodi pri njih odgovornem delu.

Misijonska nedelja v Gorici

Na cerkvenih vratih se bo pri vseh slovenskih mašah prodajala brošura Misijonska nedelja 1962 in drug misijonski tisk. Popoldne od 3^h do 4^h bo pri sv. Ignaciju pridigana ura češčenja za misijone. Ob 4,30 bo v Katoliškem domu običajen srečolov za misijone. Ob 4^h je shod tretjega reda pri Sv. Ivanu.

Davčne olajšave prizadetim po suši

Finančno ministrstvo je odredilo odložitve iztirjevanja oktobrskega obroka davkov na kmetijske dohodke za sledeče občine na Goriškem: Gorica, Sovodnje, Doberdob, Kapriva, Krmin, Dolenje, Romans, Gradež, Moša, Slovrenec, Zagraj, Villesse, Mariano, Moraro.

Spustili so svetilnik s helikopterja

V petek 12. oktobra so z ameriškim helikopterjem položili na 12 metrov visok stolp na letališču v Ronkah 4 stote težak svetilnik, ki bo služil za signalne luči na letališču. Delo je bilo opravljeno v 11 minutah.

S tem so bili prihranjeni veliki stroški, ker so se tako izognili postavitvi odra, kar bi zahtevalo veliko časa. Še isti večer je svetilnik pričel delovati.

TRŽAŠKE NOVICE

Sprememba v kongregaciji šolskih sester v Trstu

Za provincialno prednico tržaške provincije šolskih sester je bila izbrana č. s. Judita Pipan, ki je bila do sedaj prednica v Zabnicah pod Sv. Višarjami. Novi provincialni predstojnici, ki je že nastopila svojo službo, želimo obilo božjega blagoslova pri vodstvu naše primorske redovne provincije.

Smrt

V Trstu je umrl v starosti 82 let dr. Leo Klodič, zadnji od otrok Antona Klodiča, višjega šolskega nadzornika iz Trsta. Srednjo šolo je obiskoval v Trstu, v Gradcu je študiral pravo, kjer je napravil doktorat. Po končanih študijah je služboval v začetku pri c. k. namestništvu v Trstu, po nekaj letih je šel službovat na glavarstvo v Koper, kjer je postal glavar pred prvo svetovno vojno. Po vojni so ga nove oblasti prestavile na nižje mesto v Trstu

Goriški sadjarji na razstavi v Veroni

Na razstavi sadja in zelenjave, ki je bila v Veroni od 6. do 8. oktobra, je bilo zastopanih tudi 15 sadjarskih in 7 zelenjadnih posestnikov iz goriške pokrajine. Poleg velikih kmetovavcev iz Angorisa, Fogliana, Turiaka, Gradiške, Kaprive in drugih krajev Furlanije, so razstavili sadje še sledeči slovenski kmetje: Anton Stekar, Ivan Ciglič, Karel Komjanc in Jožef Komjanc iz Steverjana; Furrucio Sgubin iz Mirnika. Zelenjavo pa so razstavili: salezijanski zavod iz Gorice, umobolnica ter še nekateri obdelovalci iz Furlanije.

Seja pokrajinskega sveta

Na sobotni seji pokrajinskega sveta so med drugim obravnavali resolucijo o asfaltiranju ceste Doberdob-Ronke. Rim je sicer obljubil, da bo prispeval 80 odstotkov od celotnega stroška, ki je predviden na 270 milijonov lir, a dokončnega odobrenja pokrajina ni še prejela. Odbor je zato sklenil, da če do pomladi ne bo nobenega odgovora iz Rima, bo odbor predložil pokrajinskemu svetu najkasneje spomladi 1963 v odobritev sklep, da lahko potrosi od 6 do 7 milijonov za asfaltiranje ceste Doberdob-Ronke.

Graditev vodovoda na Vrh

Pričeli so z deli za vodovodno omrežje na Vrh. Izkopali so že jarek, v katerega bodo položili glavno cev. Denar za ta dela je že zagotovljen in upanje je, da bodo v kratkem odobrili tudi denar za vodovodno omrežje po vasi do posameznih hiš. Dela je prevzel Vzhodno furlanski vodovodni konzorcij, katerega plačuje država, zato se načrti bolj počasi uresničujejo.

Država bo krila izboljševalna dela krminsko-gradiščanskega polja

Izboljševalna dela na krminsko gradiščanskem polju je po posredovanju posebne komisije poslanska zbornica v Rimu vključila v prvo kategorijo. S tem je končno zaključena dolgotrajna borba za dosego teh izboljšav in država sama bo krila stroške pri delih na tem področju. Doslej so zgradili še zbirni kanal med Faro in Gradiško, od katerega bodo sedaj napeljali namakalne naprave na vse strani. Na krminsko gradiščanskem polju je sedaj 3649 kmetij. Vsi kmetje so z veseljem sprejeli vest, da bo država krila vse stroške namakalnih del.

Pevma — Poroka

V soboto 13. oktobra sta se v Pevmi poročila gđc. Danica Bensa in g. Roman Cotič. Nevesta je bila dolgoletna cerkvena pevka in se je kot članica našega društva rada udeleževala in udeleževala pri vseh naših prireditvah.

Na novi življenjski poti novoporočence ma vsi iz srca voščimo mnogo sreče in božjega blagoslova.

V Marijinem domu v Rojano bo v nedeljo 21. oktobra misijonska prireditev. Na sporedu je igra v štirih dejanjih

J U L I J A

Začetek ob 17.15.

Med odmori srečolov.

Ves dobiček je namenjen slovenskim misijonarjem po svetu. Vabljeni!

in kmalu nato upokojile. Več let pred drugo svetovno vojno je živel pri sorodnikih v Ajdovščini, med vojno se je preselil s svojci v Gorico in nato v Trst, kjer je že nekaj let sem hiral in ga je sedaj smrt rešila trpljenja. Pokojnik je bil blaga duša in je pomagal ljudem, posebno za časa, ko je bil glavar v Kopru. Vsemogočni naj bo milostljiv njegovi duši.

Tržaški Slovenci - strnimo svoje vrste!

V boj za naše pravice, za zmago pravičnih narodnih, krščanskih, socialnih in demokratičnih načel! V protest in odgovor na novo krivico vsi enotno glasujemo za Skupno slovensko listo!

V četrtek 11. oktobra je bila na tajništvu tržaške občine vložena Skupna slovenska lista, na kateri nastopajo kot kandidati člani Slovenske katoliške skupnosti, Slovenske demokratske zveze, Slovenske krščansko-socialne zveze, Skupine neodvisnih Slovencev in nekateri nestrancarji, da bi predstavljali tiste, ki niso v nobeni stranki. Tako ima lista res skupni slovenski značaj, saj predstavlja vse tiste, ki nočejo imeti opravka z Italijansko komunistično partijo in Italijansko socialistično stranko. Nosilec liste je predsednik Slovenske katoliške skupnosti dr. Teofil Simčič. Znak predložene liste je bil lipova vejica s helebardo in imenom »SKUPNA SLOVENSKA LISTA«.

Kandidati SKUPNE SLOVENSKE LISTE

Skupna slovenska lista je predložila naslednje kandidate za volitve v tržaški občinski svet:

dr. Simčič Teofil - dr. Marc Rudolf - Černe Dušan - dr. Starc Milan

Sveti Križ

Košuta Viktor - Sedmak Marij - Tence Kristijan - Verginella Albin

Prosek

Kalc Alojzij

Kontovel

Štoka Jernej - Štoka Ljubo

Opčine

Bandelj Sergij - Repinc Srečko - ing. Sosič Milan - Sosič Zoran

Gropada

Grgič Friderik - Mužina Emil

Bazovica

Križmančič Vincenc - Marc Marija

Lonjer - Katinara

Skrinjar Stanko - Lavrenčič Just - Nadlišek Marcel

Škedenj

Sancin Josipina

Sveti Jakob

Bajc Marijan - Tomažič Stanko - Valenčič Livij

Rocol

Gerdol Joško

Sveti Ivan

Bak Anton - Dolhar Rafko - Kokorovec Ivo - Kocijančič Josipina - Mljač Franc

Škorklja

Rudolf Saša - Starc Andrej

Greta

Selj Adriana

Rojan

dr. Mamolo Humbert

Barkovlje

Pertot Josipina

Trst - središče

dr. Bitežnik Mitja - Černigoj Josip - Ferluga Pavel - Kollwitz Salvatore - Oficija Stana - Močnik Silvo - Podgornik Leopold - Agneletto Ivana

Naslednji dan se je zgodilo nekaj, kar lahko označimo za

NEZASLIŠANO IN PROTIUSTAVNO

V petek popoldne ob štirih je tajništvo Volivne komisije po telefonu sporočilo, da je komisija zavrnila znak liste, ker vsebuje v slovenščini ime Skupna slovenska lista.

Vodstvo Sveta Skupne slovenske liste se je takoj zbralo na izredno sejo, da bi proučilo položaj in ukrenilo potrebne korake. Sprejelo in objavilo je sledečo resolucijo:

RESOLUCIJA

Volivna komisija, ki ji predseduje predsednik tržaškega sodišča dr. Renzi, je danes sporočila predlagateljem Skupne slovenske liste, da je zavrnila znak naše liste »lipova vejica s helebardo«, ker vsebuje ime »SKUPNA SLOVENSKA LISTA« v slovenščini.

Svet Skupne slovenske liste ogorčeno protestira proti temu krivičnemu ukrepu, ker očitno nasprotuje duhu čl. 6 ustave ter krši Spomenico o soglasju.

Svet Skupne slovenske liste dalje ugotavlja, da omenjeni ukrep tepta osnovno

človeško pravico, ki jo imajo vsi italijanski državljani do javne uporabe materinega jezika, ter grobo žali narodnostna čustva tukajšnjega slovenskega prebivalstva.

Zato Svet Skupne slovenske liste zahteva na podlagi navedenih razlogov takojšnji preključni krivičnega ukrepa ter vključitev napisa Skupna slovenska lista v znak svoje volivne liste.

Svet poziva vse demokratične stranke, da solidarno podprejo zahtevo po preključni ukrepa in vključitvi slovenskega imena.

Za Svet Skupne slovenske liste:

SKS - SDZ - SKSZ - SNS

Trst, 12. oktobra 1962.

Poleg tega je Svet Skupne slovenske liste poslal brzojavke predsedniku republike Segniju, ministrskemu predsedniku Fanfaniju in generalnemu vladnemu komisarju dr. Mazzi v Trstu. Obvestil jih je o krivičnem in protiuustavnem ukrepu ter jih naprosil za posredovanje, da bi bil nezakoniti ukrep takoj preklican. Pri vladnem komisarju je prosil za sprejem, a ni dobil odgovora.

Naslednji dan, to je v soboto 13. oktobra, sta bila zastopnika Skupne slovenske liste poklicana na sodišče, kjer zaseda volivna komisija. Podrobno sta obrazložila razloge, iz katerih ni mogoče sprejeti sklepa komisije in zahtevala navedbo zakona, na katerega naslanja svojo prepoved. Navedbe zakona nista dobila, pač pa splošno pripombo, da je samo italijanščina uradni jezik. Prav tako nista dobila odgovora na pripombo, da tudi napis na znaku Krščanske demokracije »Libertas« ni italijanski, ampak latinski. Tudi Južni Tirolci imajo na znaku nemško ime svoje stranke, prebivalci v Dolini Aosta pa francosko. Volivna komisija ni sprejela ugovora in tako je ostalo vse pri starem.

V nedeljo so izročili zastopniki skupin, ki sodelujejo pri Skupni listi, sledeče pismo predsedniku republike Segniju:

Gospod Predsednik republike
Antonio Segni
Trst

Podpisani predstavniki Slovenske katoliške skupnosti, Slovenske demokratske zveze, Slovenske krščansko-socialne zveze in Skupine neodvisnih Slovencev si štejejo v čast, da Vam lahko izrečejo spoštljiv pozdrav v imenu slovenskega prebivalstva na tržaškem ozemlju.

Z največjim obžalovanjem pa morajo pri prvem srečanju ob tej slovesni priliki obrniti Vašo visoko pozornost na dejstvo, ki zelo zanima slovensko prebivalstvo. Pred nekaj dnevi je tukajšnja volivna komisija zavrnila znak Skupne slovenske liste, ker je vseboval ime liste v slovenščini. Ker je ta ukrep povzročil živo ogorčenje slovenskega prebivalstva in bi lahko spravil v nevarnost njegov nastop pri prihodnjih volitvah v tržaški občini, si podpisani dovoljujejo prositi Vas za Vaše visoko zanimanje, tudi zato, da bi bili spoštovani zakoniti republike in mednarodni sporazumi o Tržaškem ozemlju.

Vse to kaže, da čaka na pravično in nujno rešitev še vrsta vprašanj glede slovenskega prebivalstva. Podpisani bodo imeli čast predložiti Vam podrobno spomenico in upajo, da jo boste dobrohotno sprejeli.

Ob tej priložnosti Vam še enkrat izražajo čustva globokega spoštovanja in Vam želijo prijetno bivanje v našem mestu.

Trst, 14. oktobra 1962

(Sledé podpisi)

POKAŽIMO, DA SE NE DAMO!

Novica o krivičnem ukrepu se je naglo razširila po Trstu in okolici. O njej so poročali časopisi in radio. Nekateri stranke so že drugi dan izrazile svojo solidarnost Svetu Slovenske liste. Tudi poštene italijanski someščani, in sicer zelo ugledni

Pretrsljiva nenadna smrt mladega zidarja, podjetnika

ALOJZIJA MILIČA

je privabila v torek 16. oktobra veliko množico ljudi v Mali Repen, od koder ga je spremljala na zadnjo pot v Zgonik.

Starši se iskreno zahvaljujejo vsem, ki so izrazili sožalje in sočutje ob bridki izgubi. Posebno zahvalo številnim fantom in dekletom, kakor tudi godbi s Proseka.

Zalujoči starši JOZEF in OLGA, bratje MARIO v Rimu, JOZEF v Melbourne (Avstralija) in sorodniki

Mali Repen - Rim - Melbourne, 16. oktobra 1962.

ljudje, so se zgražali nad neutemeljenimi korakom predsednika sodišča, ki sklicujoč se na zakonik o sodnem postopku, kateri sploh ne bi smel tu prihajati v poštev, ker gre za upravno zadevo, prepoveduje uporabo treh slovenskih besed pri nas sredi Evrope v času, ko vse države tekmujejo, katera bo dala črnecem več svobode in pomoči. Smo mar tržaški Slovenci manj vredni kot nepismena plema na sredi Afrike? Tržaški Slovenci, zbrani okrog Skupne slovenske liste smo demokratski, kristjani, lojalni italijanski državljani ter res ne moremo razumeti, čemu so privlekli na dan nemogoč paragraf pred našemu imenu. Za zakonite pravice bomo še dalje borili. Vsi tržaški Slovenci moramo strniti svoje vrste, pokazati samozavest in glasovati za SKUPNO SLOVENSKO LISTO kot eno mož zlasti zdaj, ko sta ostali samo ena lista in ena politična skupnost, ki javno branita slovensko ime! Vsi krepko na delo za čimvečji zmago Skupne slovenske liste! Pokažimo, da se ne damo!

Ko to pišemo, še ni znano, kakšen izid borbe za znak Skupne slovenske liste. Svet liste je moral predložiti komisiji znak, ki vsebuje poleg slovenskega imena še italijansko. Če tega bi ne storili, bi se ne mogli udeležiti volitev. Vse kaže, da bo ta znak sprejet. Prepričani smo, da bodo naši ljudje to razumeli, saj smo dosegli zmago, da bo slovensko ime na znaku in da bo hkrati uveljavljeno načelo o dvojezičnosti. Zdaj je potrebno, da vsi plebscitarno glasujemo za Skupno slovensko listo in tako protestiramo proti krivičnemu ukrepu. Prepričani smo, da bomo pod tem znakom izbojevali še nove pravice za naše ljudstvo.

Vsi za domačo listo z domačimi ljudmi!

60-letniku

Kmečko-delavske zveze iz Doberdoba, Sovodnje in Steverjana čestitajo predsedniku Slovenske demokratske zveze iz Gorice dr. Avgustu Sfiligoju za šestdesetletnico rojstva in mu kličejo: »Bog vas ohrani še mnogo let!«

OBVESTILA

POPOLDANSKI BLAGOSLOV PRI SV. IGNACIJU je od sedaj naprej ob 3^h.

POSOLSKI POUK za dečke ljudskih in strokovnih šol se je začel v prostorih Katoliškega doma. Vršni se vsak dan od 14,30 do 17,30.

POSOLSKI POUK IMAJO TUDI DEKLICE in sicer na Placuti v Marijinem domu (v poslopu tiskarne). Urnik je isti kot za dečke.

Pouk vodita dve slov. diplomirani učiteljici.

OPOMBA UREDNIŠTVA
Dopise brez pravega piščevega podpisane se ne objavljajo.

DAROVI

Za Alojzijevišče 3.000; za Marijanišče 2.000; za Vincencijevo konferenco v Trstu 2.000 daruje Vera Hmeljak namesto cvetja na grob stricu Leonu Klodiču.

Za Madinski dom v ul. Scorcola: N. N. 10.000; Lazar R. 1.000; N. N. 3.000; Benzedetti 1.000 lir. — Vsem naj Bog povrne!

Za pogorelce v Saležu: N. N., Sv. Križ 500; N. N., Sv. Križ 2.000; M. W., Trst 10.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrekom uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici